

kan vi med god Grund ønske os en tilsvarende alsidig og fyldig Fremstilling af den danske Kirkes Forhold i samme Tidsrum; om Stoffet tillader det, er dog maaske et Spørgsmaal.

Henry Bruun.

Om *Erik XIV:s engelske underhandlingar* (Studier i svensk diplomati och handelspolitik) har Docent i Lund, Dr. Ingvar Andersson i Skrifter utgifna av Vetenskaps-Societeten i Lund Nr. 17 (1935) offentliggjort en Afhandling, hvis Hovedlinjer han redegjorde for paa det nordiske Historikermøde i Helsingfors 1931. En detaljeret Undersøgelse af Erik XIV.s Udenrigspolitik er aldrig blevet foretaget, og denne er heller ikke tidligere blevet bragt i Sammenhæng med Tidens almeneuropæiske Politik. Udgangspunkt for en saadan Undersøgelse har Forfatteren fundet i den første store udenrigspolitiske Aktion fra Erik XIV.s Side, Ægteskabsforhandlingerne med Dronning Elisabeth. Planen om dette Giftermaal — som i det Hele den svenske Konges Ægteskabsprojekter — er lige fra hans egen Tid blevet bedømt haardt og betragtet som Udslag af hans personlige Ejendommeligheder, en Opfattelse, der med faa Undtagelser har holdt sig til Nutiden. Andre Anskuelse er dog lejlighedsvis blevet gjort gældende; Droysen og Arnheim har ud fra deres Erfaringer fra almeneuropæisk Historie ment, at Planerne havde et realpolitisk Indhold; klarest er det udtalt af Karl Hildebrand: »Vad voro Erik XIV:s frierier annat än alliansprojekt?«.

Paa Grundlag af omfattende Arkivundersøgelser i Ind- og Udland, ogsaa i det danske Rigsarkiv, redegør Forfatteren nu detaljeret for de engelske Underhandlingers ydre Forløb, for deres realpolitiske Indhold og deres Sammenhæng med svensk Udenrigspolitik i Almindelighed, og han konkluderer i en Paavisning af, at Erik XIV med sine engelske Giftermaalsplaner i Virkeligheden lagde Grunden til den svenske Storpolitik i Gustaf Adolfs Tid.

Arthur G. Hassø.

Hurtigt skrider Udgivelsen af den store *svenske Kirkehistorie* frem. 1933 udkom 1. Bind ved Professor Hjalmar Holmquist, og allerede et Aars Tid senere foreligger det næste Bind ved Docent, Dr. Hilding Pleijel omhandlende Perioden 1680—1772. Fortsættelsen slutter sig paa værdig Maade til det foregaaende, og det til Trods for, at Forf. har haft særlige Vanskeligheder at kæmpe imod. For store Partiers Vedkommende har han saaledes ingen